

Великодня ніч

Микола Костомаров

Гудуть дзвони, гудуть дзвони,
Ходять з корогвами;
Юрба люду на цминтарі,
Товпа коло брами.

Йдуть старії, молодії
Ізо всього села:
Христос воскрес, Христос воскрес!
Всі раді й веселі.

Диво! ніччю на пустоші
Щось у травці сяє...
Під вербою молодого
Свічечка палає!..

То лупне, то разом зникне,
То вп'ять загориться, –
Ізлякались прохожалі
Та й стали хреститься.

Гули дзвони, гули дзвони
Та вже перестали,
Закінчилось обхожденья, –
Свічечка пропала.

Стара дядина Оксана
До людей підходить
І, молитву прочитавши,
Такечки говорить:

"Як ще я, у старі годи,
Колись дівовала,
Тоді много ізо мною
Дівочок гуляло;

А всіх лучче, а всіх краще
Була дівка Ганна:

І хороша так, як рожа,
І добра, і гарна.

Була собі сиротинка:
Ні отця, ні мами,
Ані брата, ні сестриці, –
Всі лежали в ямі.

І дівочка самісінька
Жила в своїй хаті,
І товпились коло неї
Женихи багаті;

А вона із їх нікого
Собі не бажала:
Вона собі, як черничка,
Одну церкву знала;

На родительській могилі
Плакала, журилась
Та уранці і ввечері
Богові молилась.

Отак вона років з вісім
Одна проживала, –
На дев'яту весну, зрання,
Ганночки не стало!

Де, куди вона дівалась,
Не узнали люди, –
Тільки з тої ще години
Об неї не чути!"